

Pfv.IV.20.442/2015/11.szám

A Kúria a személyesen eljáró felperesnek az Országos Bírósági Hivatal Jogi Képviseleti Osztály (ügyintéző: ..) által képviselt Fővárosi Ítéltábla (1055 Budapest, Markó u. 16.) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt a Fővárosi Törvényszéken 68.P.26.113/2012. számon megindított és a Pécsi Ítéltábla Pf.III.20.033/2014/5. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes által 13. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán megtartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A le nem rótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes köteles az államnak külön felhívásra megtéríteni.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy a Magyar Állam felperes által .. alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt az alperes által 2012. június 13-án meghozott 17.Pf.20.237/2012/10. számú ítéletében szereplő valótlan tényállításokkal megsértette jóhírnevét. Álláspontja szerint az ítéletek valótlanul tartalmazták, hogy „a .. 2008. június 17-én küldte meg e-mailben az értékbecslés munkapéldányát .. részére, aki továbbította azt ..nak, a 2008. június 19-i értekezlet előterjesztőjének”, továbbá „ez az értékbecslés tervezet a megküldött nyomozati iratokból megállapíthatóan 2008. június 17-én

készült el, és ekkor el is lett küldve az e-mail szövege szerint véleményezés céljából .. értékesítési igazgatónak, aki azt - saját büntetőeljárásban tett vallomása szerint - megküldte ..nak az ingatlanvagyonért felelős vezérigazgató-helyettesnek", valamint „vagyis az alperes versenyeztetés elkerülési szándékával a felperes tisztában volt". Jogsértés megállapítása mellett az alperes jogsértés abbahagyására kötelezését, a jogsértéstől való eltiltását, elégtétel adásra kötelezését és 500.000 forint nem vagyoni kártérítésben való marasztalását is kérte.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.

Kifejtette, hogy a bíróság akkor, amikor az előtte folyamatban levő polgári perben érdemi határozatot, ítéletet hoz, nem tényt állít, nem híresztel, hanem a tényállást megállapítja a bizonyítékok egybevetése alapján. A bíróság indokolása során köteles megjelölni a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett körülményeket, azokat az okokat, amelyek miatt valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amely miatt több bizonyíték közül egyeseket figyelmen kívül hagyott, míg másoknak jelentős bizonyító erőt tulajdonított. A bíróság határozata kizárólag a polgári eljárásjogi törvényben szabályozott jogorvoslati rend keretében bírálható felül. Egy személyiségi jogi perben eljáró bíróságnak nincs arra lehetősége, hogy egy jogerős bírósági határozatot felülbíráljon. Ezért nem vizsgálta részleteiben a felperes által kifogásolt mondatok kapcsán azt, hogy azok valótlanok és sértőek-e.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Egyetértett az elsőfokú bíróság megállapításával, miszerint az alperes jogerős ítéletében a felperesről nem tényeket állított, híresztelt, hanem az eljárásban beszerzett bizonyítékok mérlegelésével, az eljárási törvényben meghatározott módon és keretek között megállapította az ügy tényállását, amely tekintetében a jóhírnévsértés megállapítása kizárt. A felperes keresetében igényelt tények megállapításával a személyiségi jogi perben eljáró bíróság az eljárás során beszerzett bizonyítékokat felülmérlegelné, érdemben érinthetné az alperes jogerős döntését, amire nincs lehetősége a Pp. jogorvoslatokra vonatkozó szabálya és a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Bszi.) 6. §-a alapján.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak megváltoztatását és a keresetnek helyt adó döntés meghozatalát, másodlagosan a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését, a másodfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte, harmadlagosan az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását indítványozta. Álláspontja szerint az ügyben eljáró bíróságok tévesen minősítették a tényállást azzal, hogy a sérelmezett alperesi magatartás jogsértő voltát eleve kizárta az a körülmény, hogy egy bírósági ítélet nem

valósíthat meg jogsértést kívülálló harmadik fél felé. Jogsértést bárki elkövethet, így a bíróság is, egyébként a keresetlevelet a Pp. 130. § (1) bekezdés f) pontja alapján el kellett volna utasítani. A felperes nem az alperes ítéletének megváltoztatását, hanem a jogsértés megállapítását kérte, így a másodfokú bíróság tévesen értelmezte a keresetet. A jogerős ítélet jogszabály értelmezése nincs összhangban az Alaptörvény 28. cikkében meghatározottakkal, ugyanis a Bszi. 6. §-át nem a jogszabály céljával összhangban értelmezte, az alperes kifogásolt ítéletét nem bírálta volna felül a keresetnek helyt adó döntés, az változatlanul hatályban maradt volna. Jogsértő módon mellőzték az eljárt bíróságok a bizonyítási eljárás lefolytatását, kizárólag jogkérdésként kezelve az ügyet. A kifogásolt szövegrészben foglalt alperesi megállapítás nem létezhet, így mérlegelésre sem kerülhetett, a felperesre vonatkozó hivatkozás minden alapot nélkülöz.

Kifogásolta, hogy a Pp. 73/A. § (1) bekezdése az ítéltábla előtti eljárásban kötelező jogi képviselőt ír elő, a Pp. 67. § (3) bekezdése alapján jogi előadó az ítéltábla előtt nem járhat el. A Pécsi Ítéltábla előtt az ítélet alapján jogi előadó vagy ügyintéző járt el, amelynek erre a 2011. évi CLXI. törvény (Bszi.) 83. § (3) bekezdés b) pontjára tekintettel nem volt jogszabályi lehetősége.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint megalapozatlan.

A Ptk. 75. §-ának (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak.

A Ptk. 78. § (2) bekezdése rendelkezik arról, hogy a jó hírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényről állít, híresztel, vagy való tényről hamis színben tüntet fel.

E rendelkezések alapján a jó hírnévhez fűződő jogot sérti, ha valaki valótlan tényállítást tartalmazó közlést tesz, amely alkalmas az érintett értékelésének hátrányos befolyásolására.

A Kúria mindenekelőtt kiemeli, hogy az eljáró bíróságok helyesen utaltak arra, hogy a személyiségi jogi per a jogrendszerben elfoglalt helyénél, szerepénél fogva alkalmatlan bármely más jogterületre tartozó jogvita eldöntésére vagy akár szakmai véleményezésére. A személyiségi jogi per ugyanis nem szolgálhat általános vagy akár különleges jogorvoslati fórumként. A személyiségi jogi per bíróságának nincs jogszabályi lehetősége más eljárásra tartozó jogvita eldöntésére, szakmai véleményezésére, felülbírálatára.

A jelen jogvita alapjául szolgáló ügyben eljáró bíróság a beszerzett bizonyítékokat értékelve állapította meg a tényállást, amelyre döntését alapította. Az így megállapított tényállás személyiségi jogi perben nem bírálható felül. Nem állapítható meg az, hogy az alperes tévesen állapította meg a tényállást. Ennek a kérdésnek a megítélése kizárólag az adott ügyben lefolytatott eljárásra tartozik. Amennyiben a fél nem ért egyet az ítélet ténymegállapításával, abban az esetben a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket igénybe veheti. Azonban személyhez fűződő jogi perben nincsen mód annak kimondására, hogy a korábbi perben a bíróság valótlanul állapította meg a tényállást. A jogerős ítélet ezzel összefüggésben hivatkozott a Bszi. 6. §-ára, amelynek értelmezése megfelel az Alaptörvény 28. cikkének.

A Kúria Pfv.IV.21.423/2014/4. számú döntésében már kifejtette: ítéletben a per tárgyának keretei között a felperes tevékenységének értékelése, az arra vonatkozó, a tényállás megállapításához és az érdemi döntés meghozatalához szükséges megállapítások nem eredményeznek személyhez fűződő jogsértést. Bírósági ítéletben foglalt megállapítás személyiségi jogsértést csak akkor valósít meg, ha az eljárás kereteit meghaladó, azon kívül eső, szükségtelen, egyben sértő kitételek tartalmaz.

Helytállón hivatkozott arra a felperes, hogy a bírósági ítéletben tett megállapítás is megvalósíthat személyiségi jogsértést, így például amikor olyan megalázó kifejezést, sértő véleményt tartalmaz a félre nézve, ami megvalósítja a becsület sérelmét. Jelen esetben azonban a felperes az ítéletben rögzített tényállás megállapításával összefüggésben érvényesített igényt, ami megalapozatlan.

A felperes személyét a kifogásolt, az eljárás szükséges keretei között megmaradó megállapítások nem tüntették fel indokolatlanul bántó, sértő, megalázó módon, azok kifejezésmódja sem tekinthető ilyennek. Ezért ezen okból sem volt mód a jogsértés megállapítására, és a kért jogkövetkezmények alkalmazására.

A jogerős ítélet ellenfelülvizsgálatnak kizárólag jogszabálysértés esetén van helye. Az eljárási szabálysértés a Pp. 275. § (3) és (4) bekezdése szerint akkor alapozza meg a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, ha az az ügy érdemi elbírálására kihatással volt. Az a felülvizsgálati érvelés, hogy az alperes képviseletében jogi előadó járt el, nem alapozza meg a hatályon kívül helyezést.

A fentieknek megfelelően a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Az alperes részéről felülvizsgálati eljárási költség nem merült fel, ezért arról rendelkezni nem kellett.

A 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésének megfelelően a felperes köteles a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték

megtérítésére az állam javára, külön felhívásra.

Budapest, 2016. február 10.

*Dr. Baka András s.k. a tanács elnöke, Böszörményiné dr. Kovács
Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Pataki Árpád s.k.
bíró*

A kiadmány hiteléül:

AM

írnok